

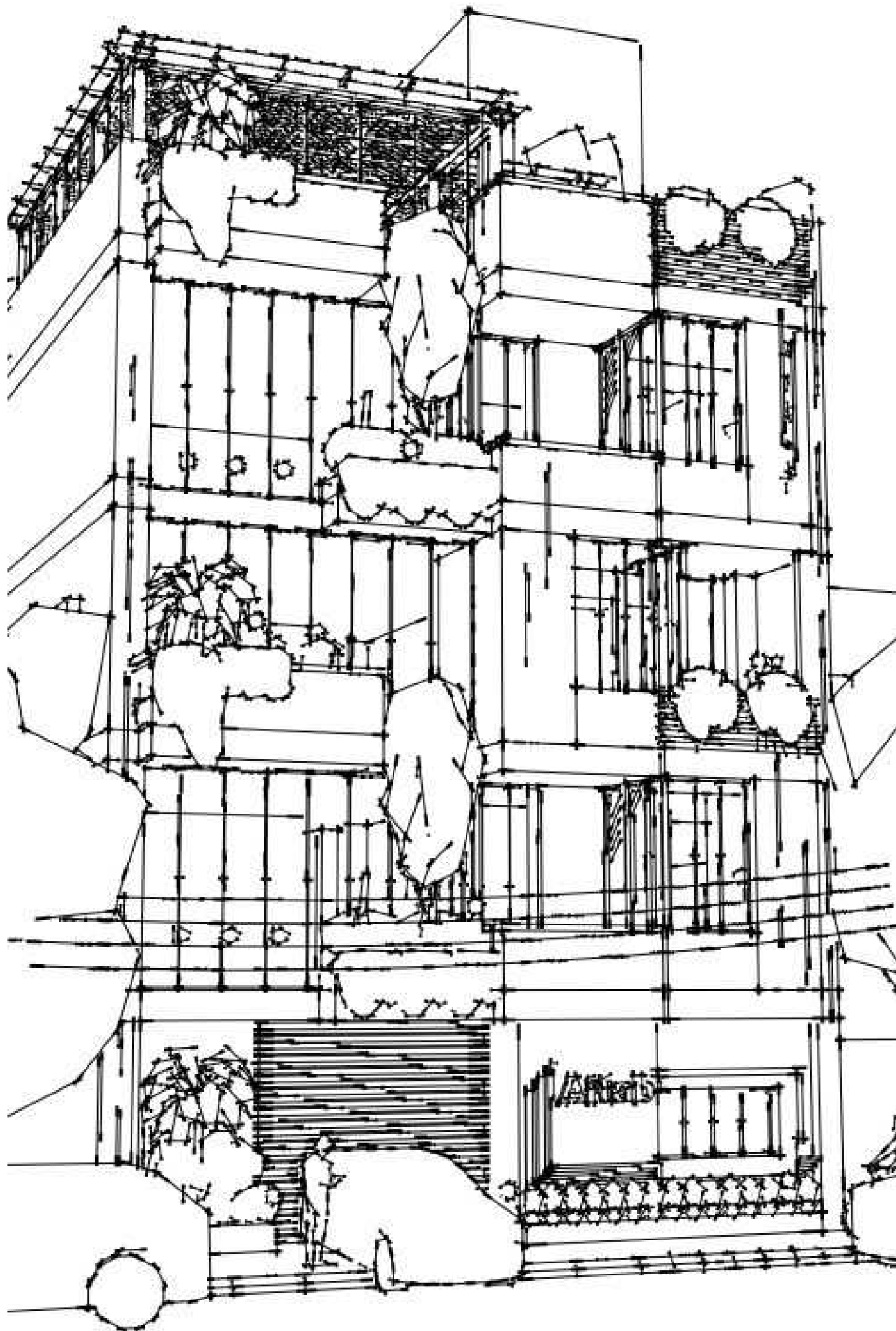
بنام خدا

موضوع: آلبوم

طراحی نما و روف گاردن و نشیمن آفتاب

محل پروژه: بوشهر

تابستان 1404

A
f
t
a
b

Aftab

A
f
t
a
b

Aftab

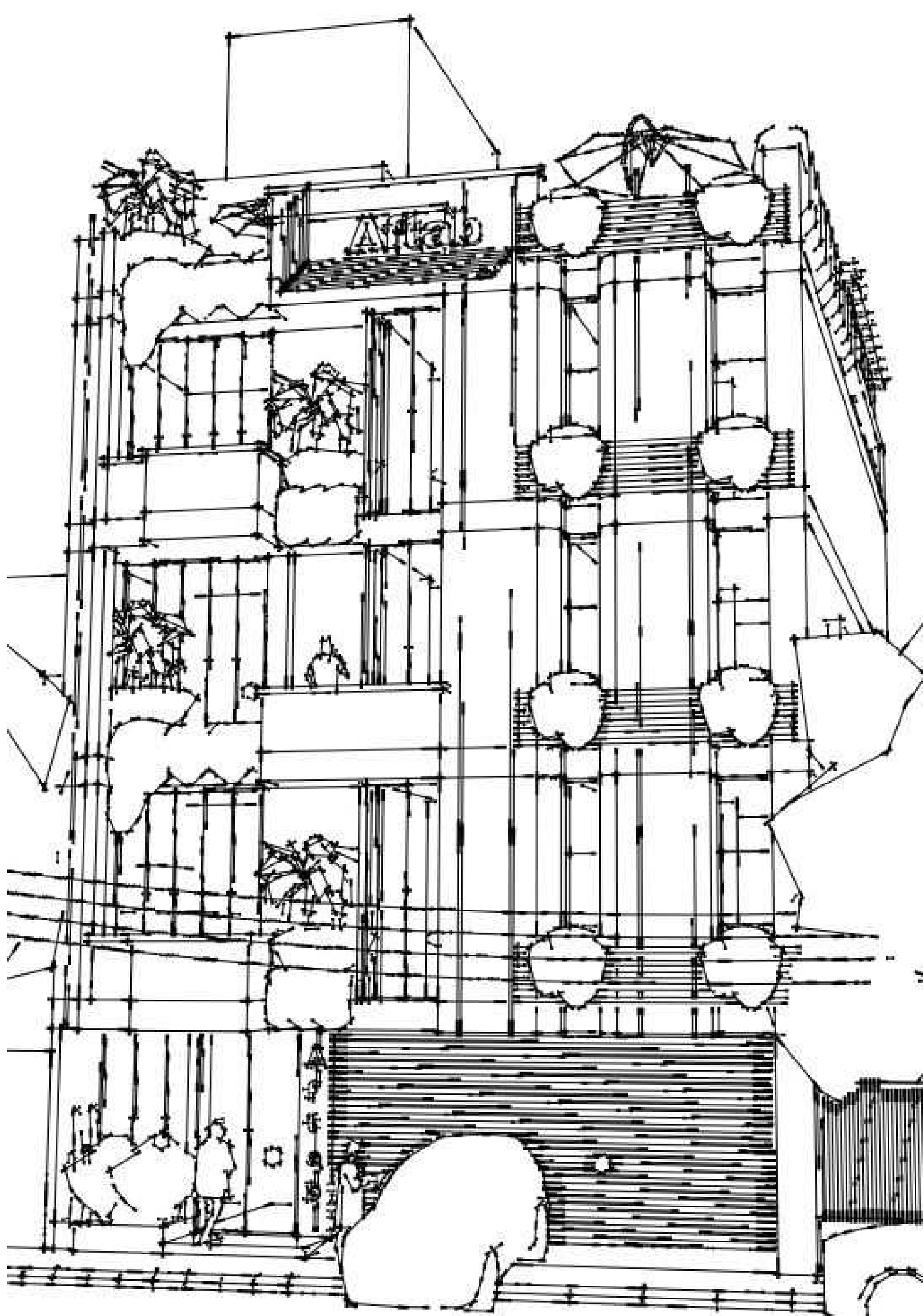
Aftab

Aftab

Aftab

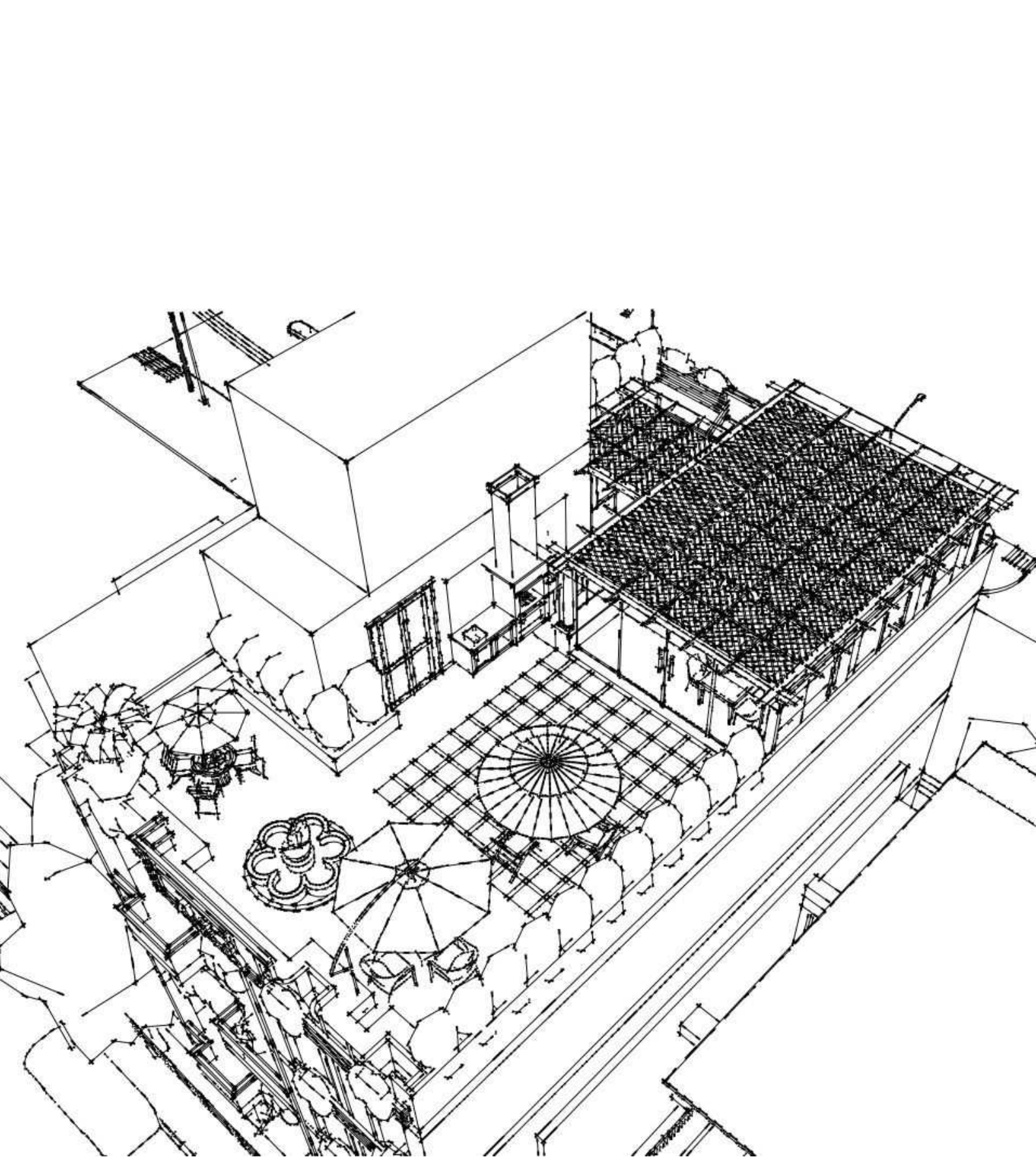

Aftab

A
f
t
a
b

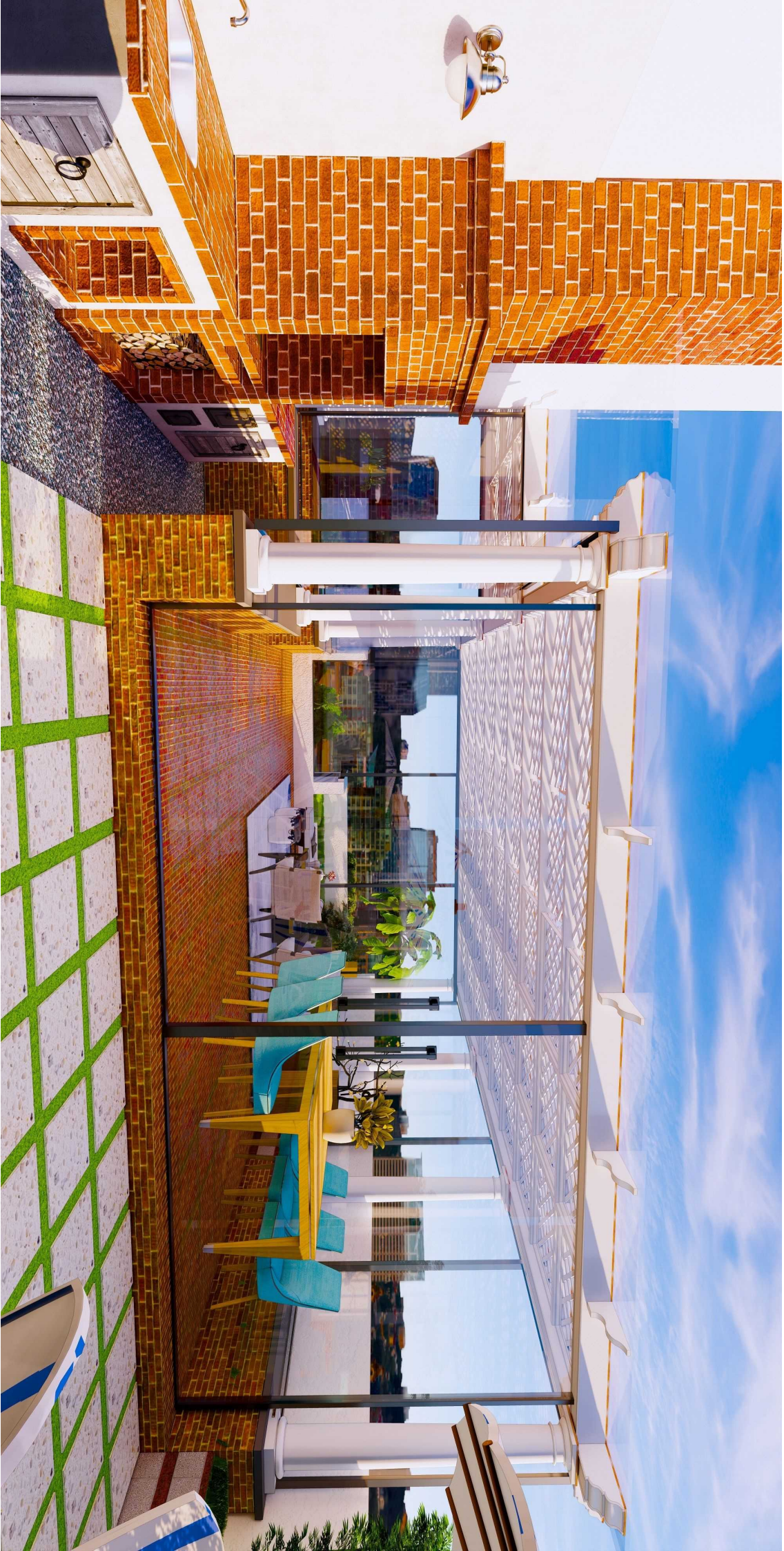

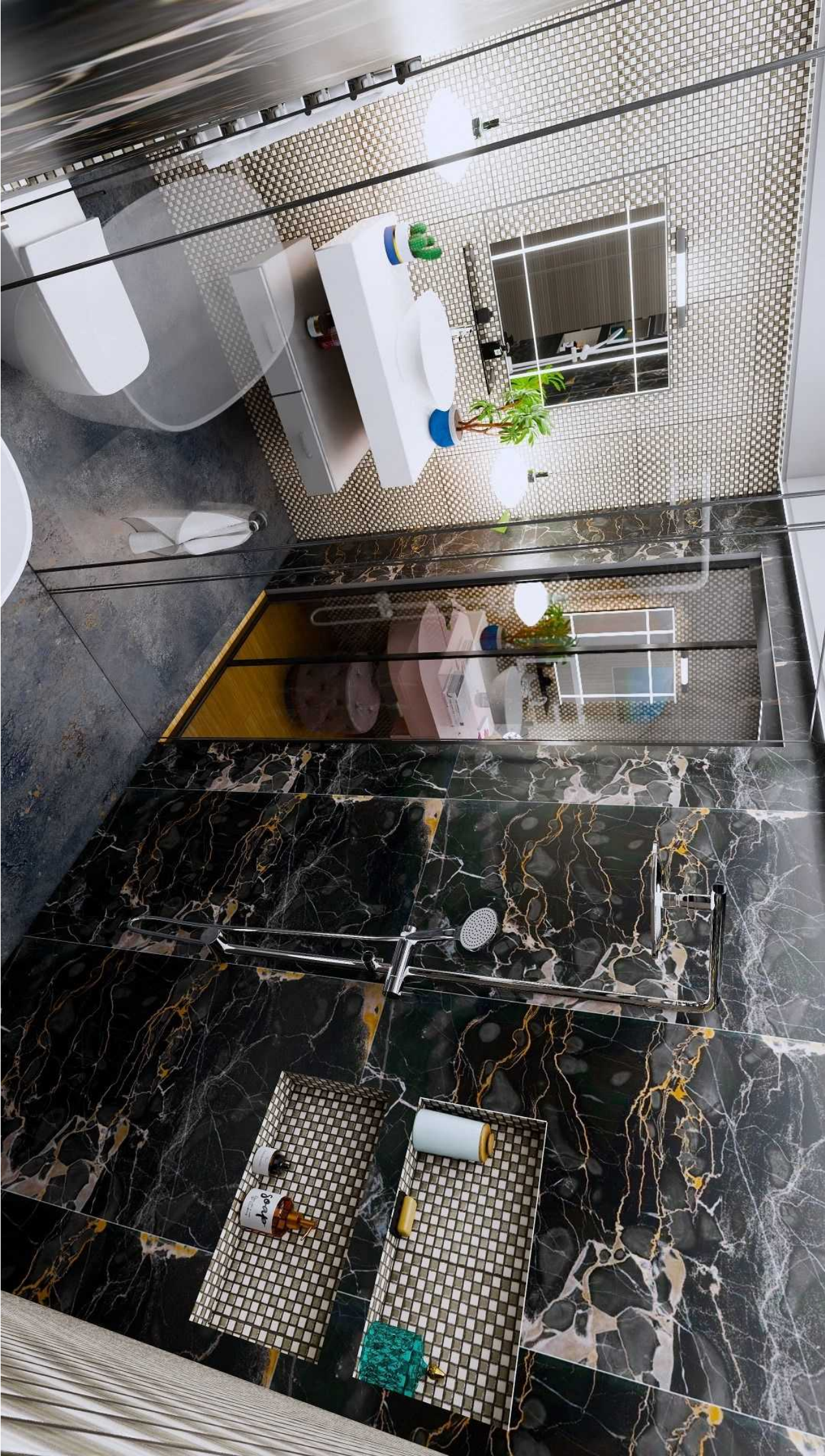

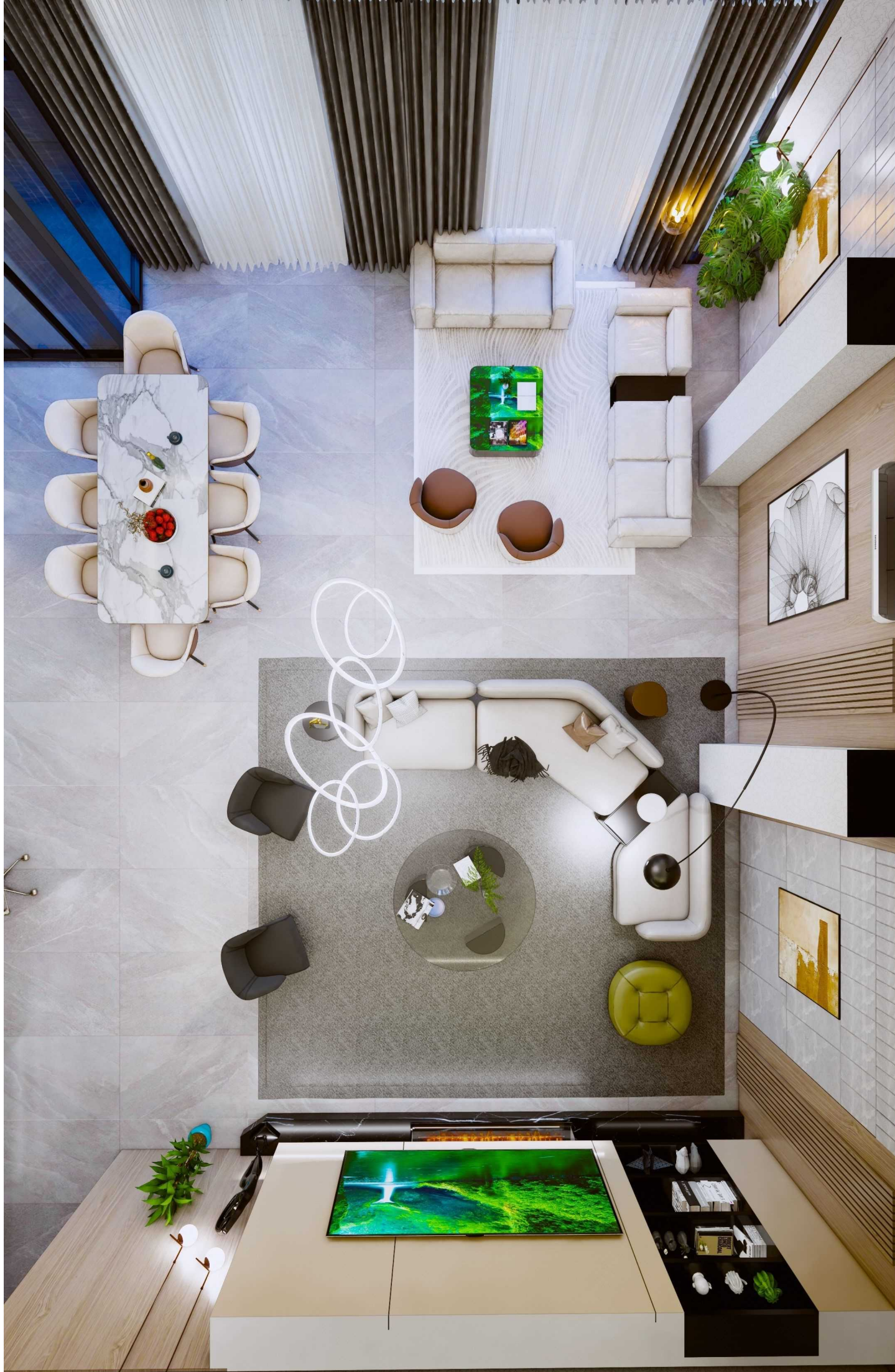

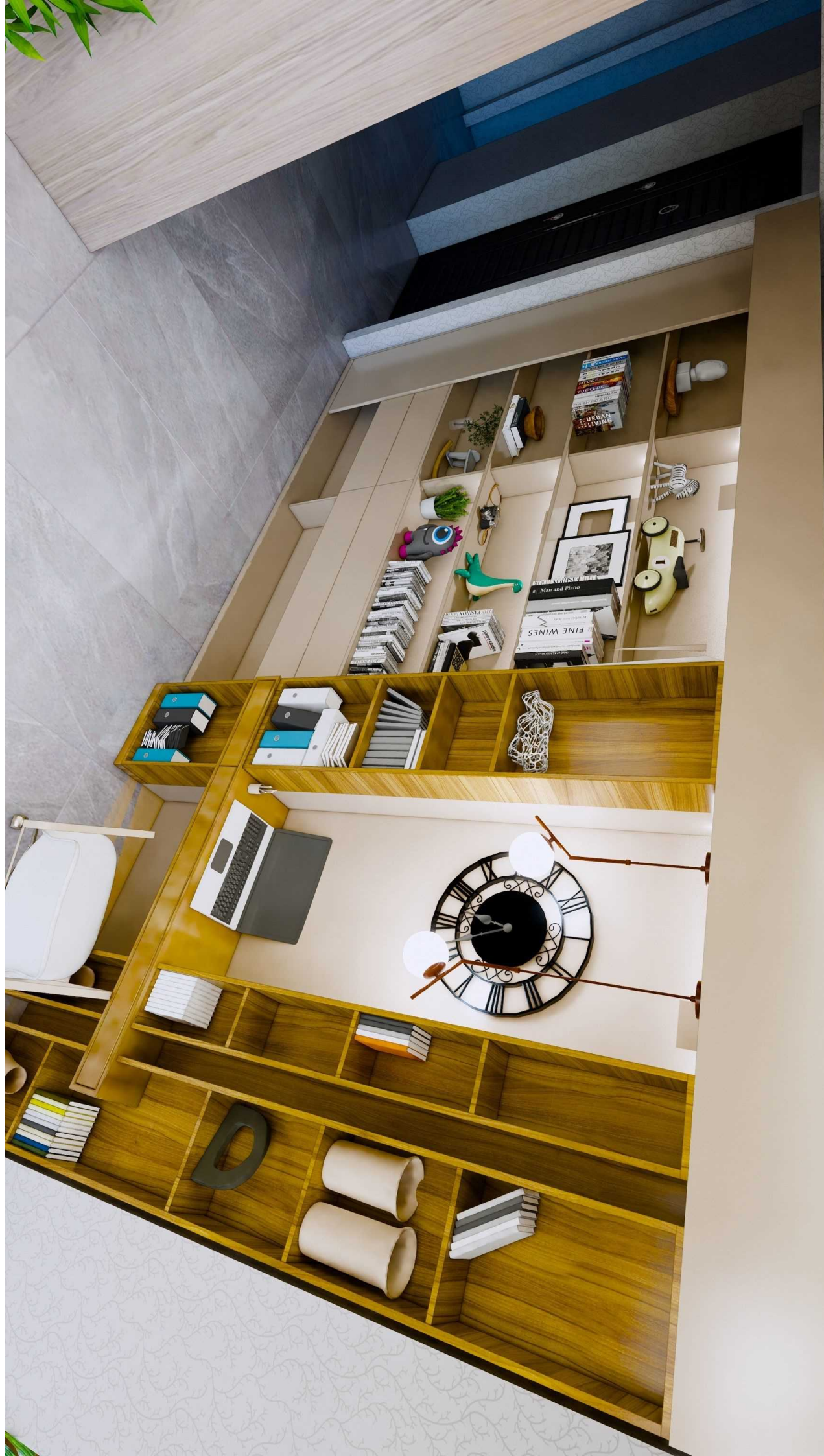

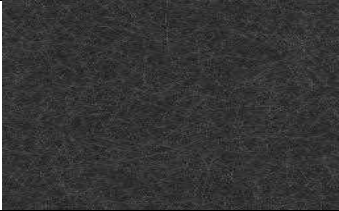
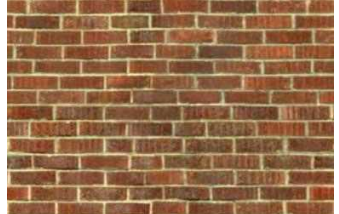

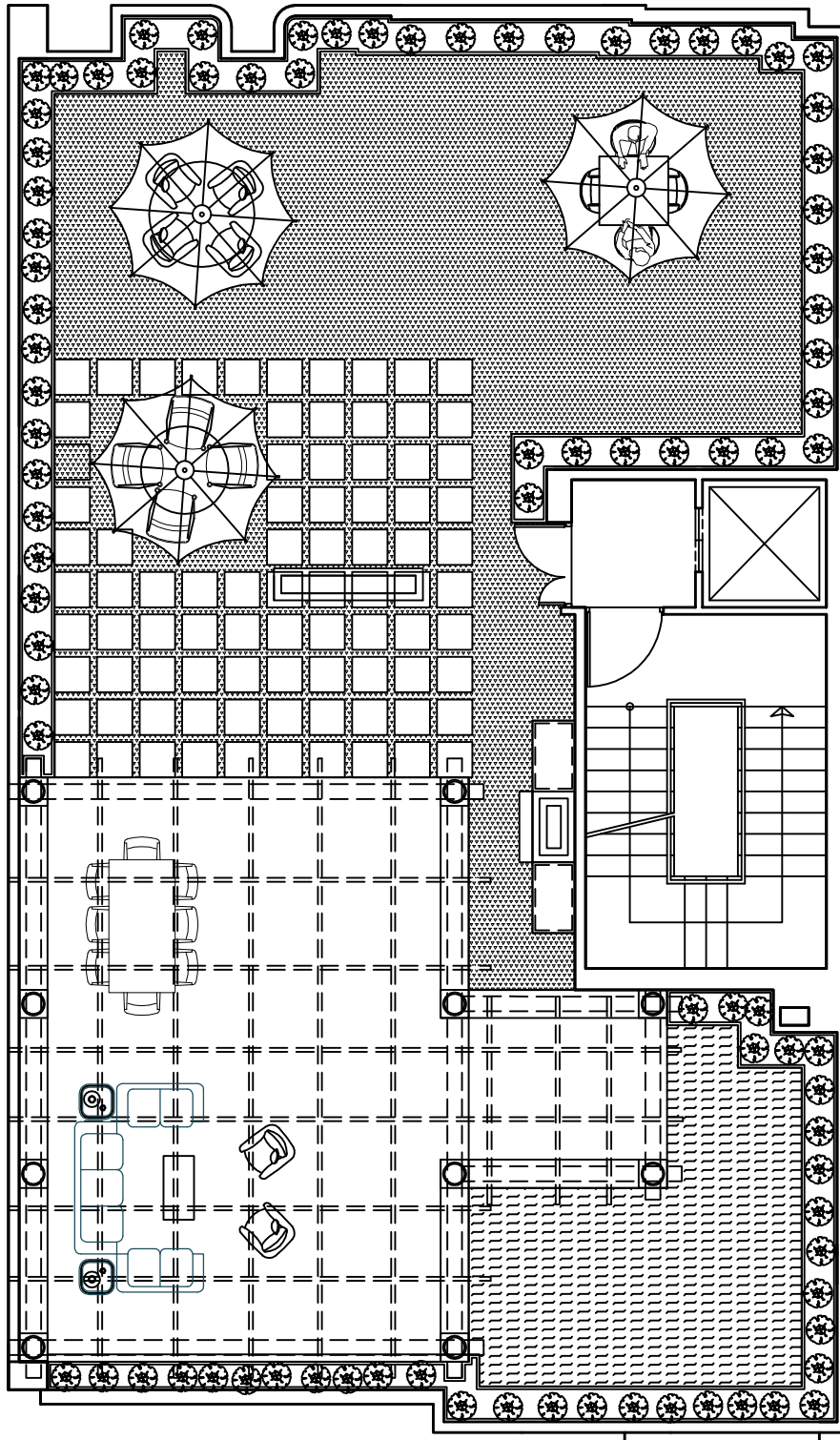
جدول راهنمای مصالح

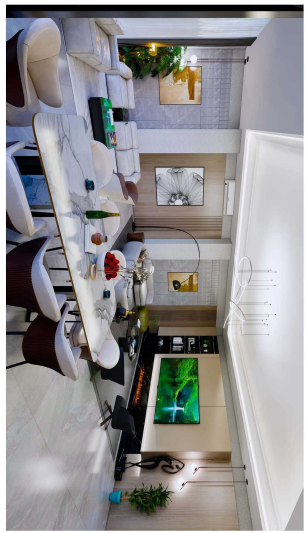
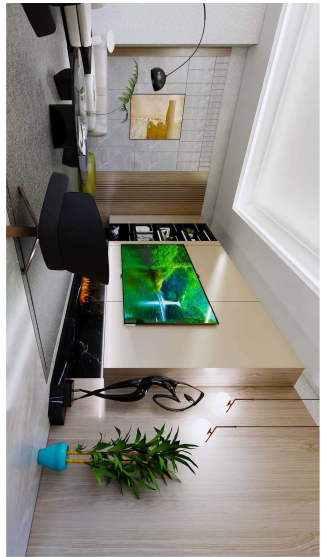
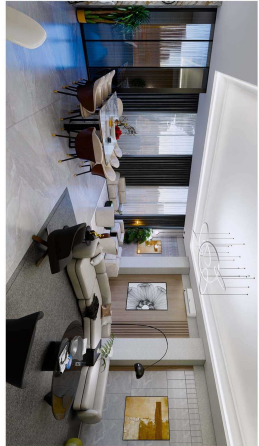
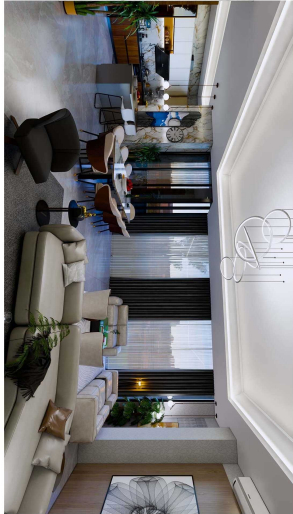
ردیف	نام مصالح	تصویر مصالح	درصد کاربرد در هر سمت نما
1	سنگ موزاییکی		45
2	سنگ تراورتن سفید		50
3	1. سنگ سیاه تراورتن 2. فلز با رنگ مشکی		5
4	آجر سفید تایل		5
5	آجر		5
6	چمن مصنوعی		
7	شیشه		

AFTAB
BUSHEHR
COMPETITION

هال و پذیرایی؛ قلب خانه

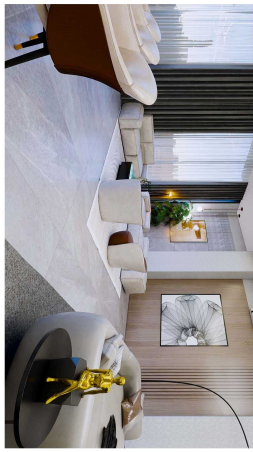
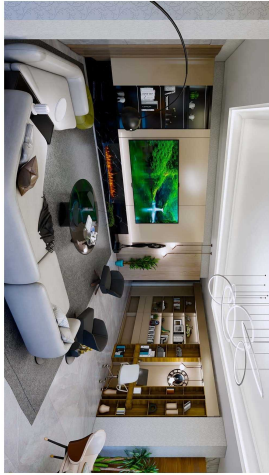
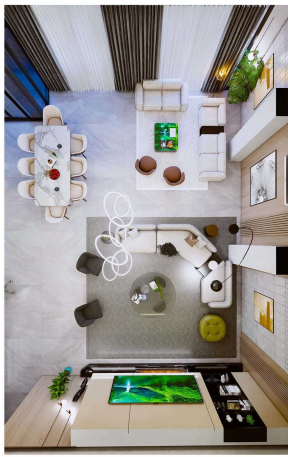
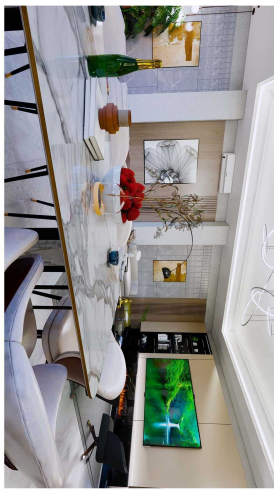
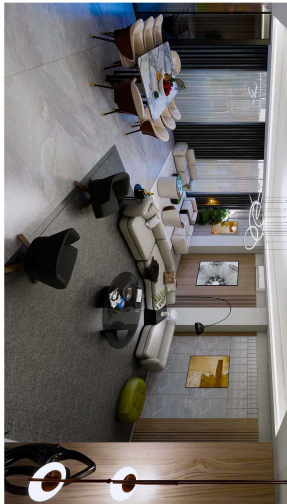
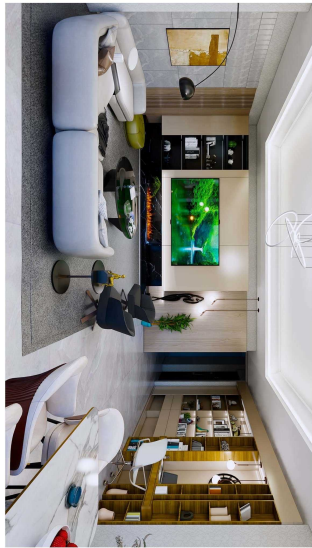
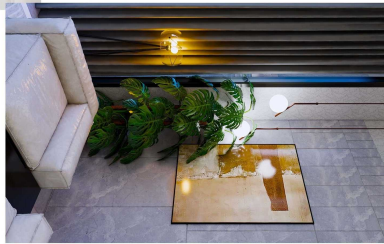
هال و پذیرایی تنها یکی اتاق نیستند؛ آنها قلب زندگی خانه‌اند، جایی میان صمیمیت زندگی خانوادگی و آیین میزبان.

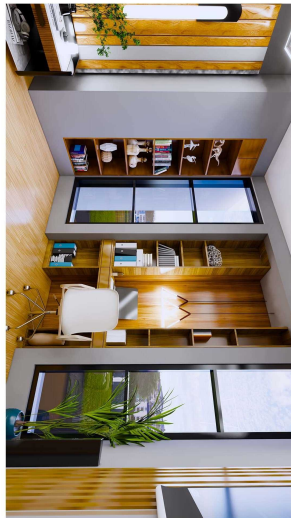
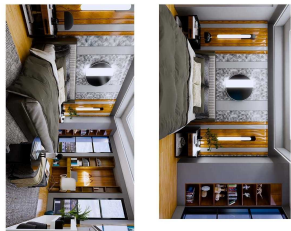
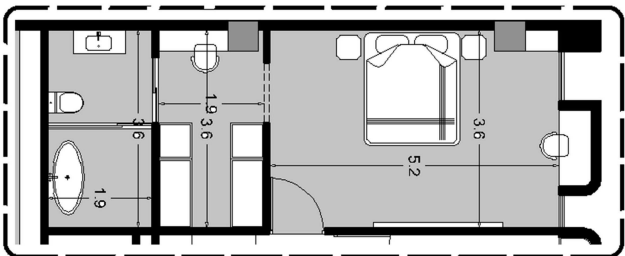
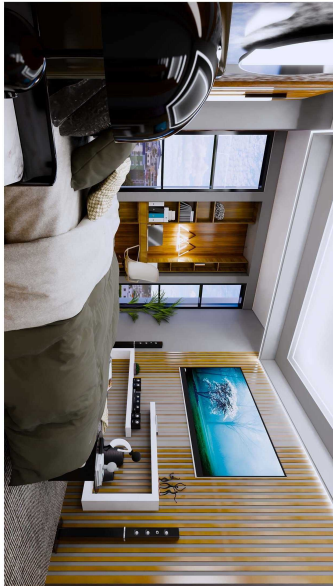
دور، مهمان با همدان نگاه به یک دیوار نورگیر آغاز می‌شود؛ حرکتی نرم و سیال، مسیرها را به کناره‌ها می‌برد و میدان گفتگو در مرکز آثار قرار می‌گیرد. فضا به دو قلمرو تقسیم شده است؛ قلمروی صمیمی با نور ملایم و همان راحتی برای خانواده؛ و قلمروی رسمی با چندین مقنن و میز مرکزی برای مهمان. این مرزبندی نه به دیوار، بلکه با تغییر بافت و بازی نور شکل گرفته است.

مهمان، این مرزبندی تنها وسیله نیستند؛ آنها حجم‌های معماری‌اند؛ گانه‌ها مرز می‌سازند، فرش میدان گفتگو را تعریف می‌کند و میز کوچک، بهانه‌ای برای ارتباط می‌شود.

نور، روح اصلی فضا است؛ روزها از پنجره‌ها جاری و پرده‌ها آن را نرم می‌کنند، شب‌ها سه لایه نورپردازی - عمومی، موضعی و دکوراتیو - به سالن جان می‌بخشد.

رنگ‌ها و متراکم‌ها نیز روانی‌گر هویت‌اند؛ تک چوب گرم، دیوارهای روشن و بلمانی با اکریک رنگ خنثی و گرم؛ تعادل میان آرامش مدرن و صمیمیت سنتی در نهایت، هال و پذیرایی همچون میدان مرکزی یک شهر کوچک طراحی شده‌اند؛ دیوارها همانند ساختمان‌ها، همان‌ها نیستند، نور همان آسمان مشرق، و انسان‌ها همان کسانی که با حضورشان فضا را زنده می‌کنند.

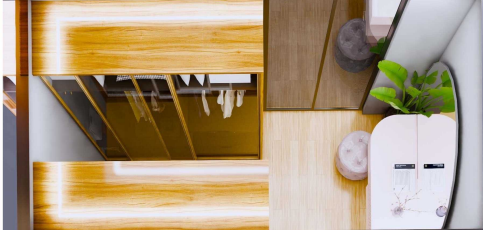
تحلیل معماری اتاق خواب ایدهآل

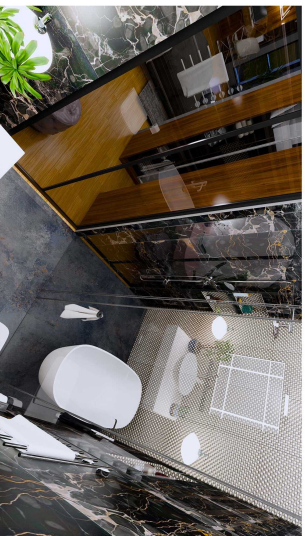
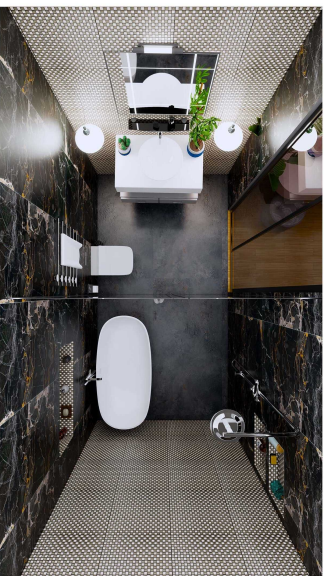
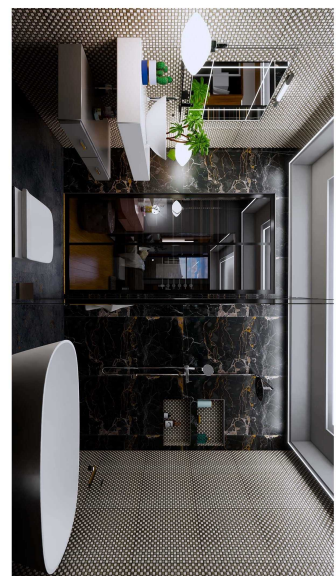
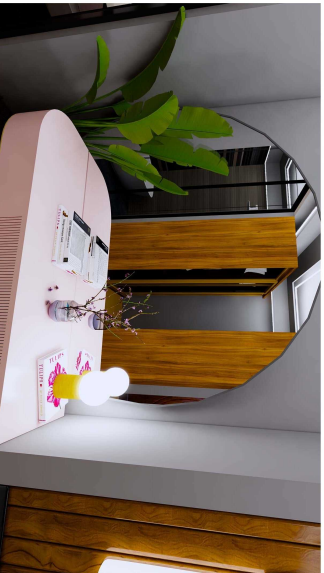
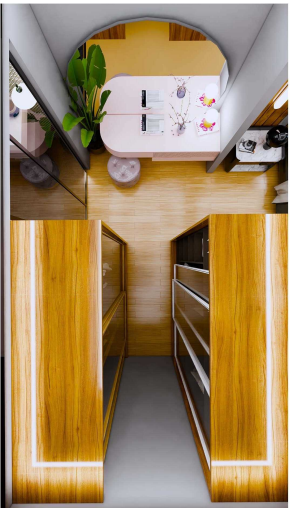
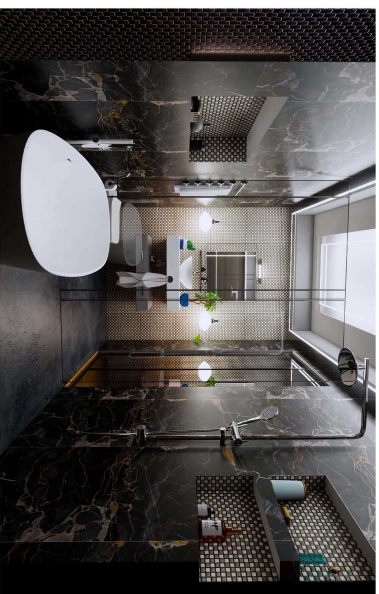
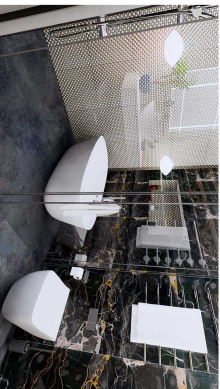
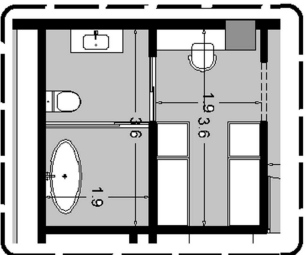
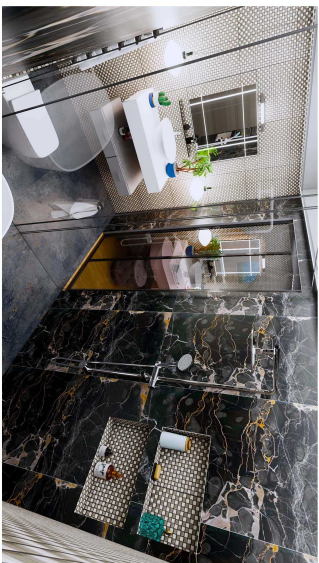
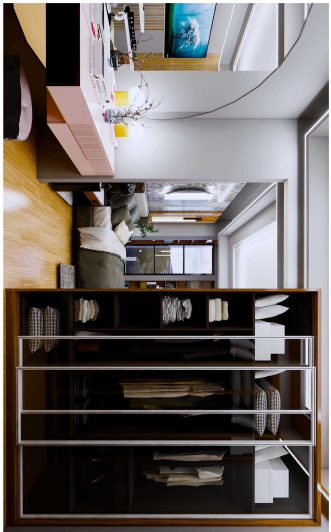
وقتی وارد این اتاق خواب می‌شوید، ابتدا بخت خواب به عنوان محور اصلی فضا جلب توجه می‌کند؛ و اگرچه آن در مرکز دیوار اصلی و دیده مستقیم به تالودرون روی دیوار مقابل، هم نظم حرکتی فضا را حفظ کرده و هم تجربه هنری راحتی ایجاد می‌کند.

دیوار پشت تخت و تالودرون به عنوان دیوار شاخص یا پاتیل چوبی یا متریال دکوراتیو پوشانده شده، که هم زیبایی هنری دارد و هم حس گرما و آرامش فضایی LED به فضا می‌بخشد. نگهوش چوبی با رنگ گرم و فرش پور کنار تخت، تجربه حسی راحت و دلپذیر را کامل می‌کند. سقف ساده با نور مخفی نرم و روایی ایجاد می‌کند و نور طبیعی پنجره‌ها این حس را تقویت می‌کند.

جزئیات دکور مانند گوسن‌ها، پرده‌ها و اکسسوری‌های شخصی، فضایی انسانی و دلنشین می‌سازد. نورپردازی لایه‌ای شامل نوار مخفی، تاندی و چراغ‌ها، فضا را پویا و منعطف کرده و تجربه کاربری را بهینه می‌کند. نصب نوری روی دیوار و قفسه‌های دکوراتیو، نظم بصری را حفظ کرده و استفاده از مجموع فضا را کاربردی می‌سازد.

ای همپوشان از راحتی، زیبایی و هویت فضایی به شما ارائه می‌دهد.

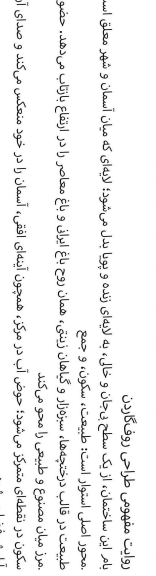
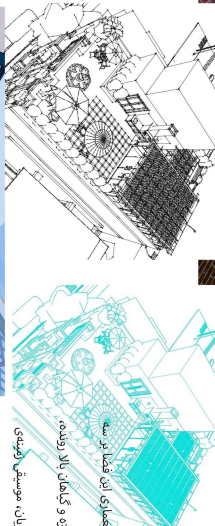
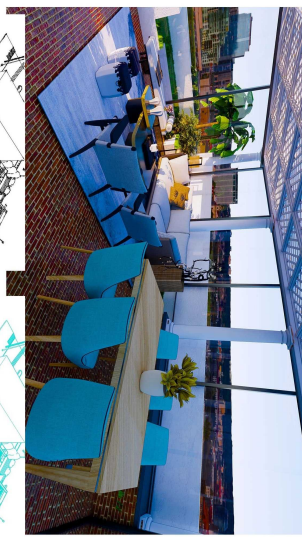
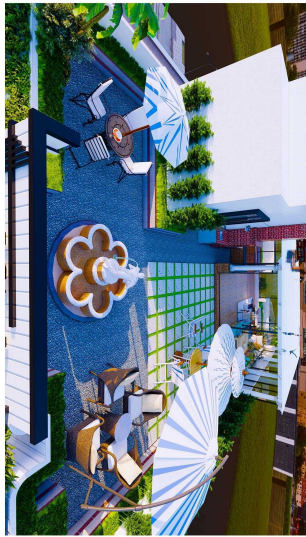
حمام مستر (Master Bathroom)

درخواست معماری، حمام مستر، یک فضای خصوصی و درون است که به اتاق خواب والدین یا مستر سوئیت متصل می‌شود. این فضا اهمیت زیرومعماری دارد؛ یعنی در مقیاس محدود، کیفیت فضایی بالا تولید می‌کند. سازمان فضایی: آرایش خطی پانچل برای کمدی‌ها که حرکت مرکزی بود و از صفا کارکردی بودن فاصله بگیرد. مصالح: استفاده از چوب با رنگهای متفاوت، شیشه‌های شفاف یا پرزری، فلزات ظریف برای پارتیالیت‌های شخصی را باآرایی می‌کند.

از طریق نور طبیعی (لوژیک سقفی یا پنجره‌های باریک) و مصالح طبیعی "terreart" تجربه فضایی، حس اسپا یا (سنگ، چوب) ایجاد می‌شود. کاراکتر فضایی: تضاد متراکم-بافت سرد و صلب سنگ در کنار گرمی چوب-تنس مطلوب ایجاد می‌کند که به معماری معنا می‌بخشد.

کلوزت روم (Walk-in Closet)

کلوزت روم در معماری داخلی به‌ویژه فضای انتقال بین اتاق خواب و حمام عمل می‌کند. این فضا علاوه بر عملکرد ذخیره‌سازی، بخشی نمایشی نیز دارد؛ لباس‌ها، کفش‌ها و اکسسوری‌ها همچون عناصر یک گالری به نمایش در می‌آیند. سازمان فضایی: آرایش خطی پانچل برای کمدی‌ها که حرکت مرکزی بود و از صفا کارکردی بودن فاصله بگیرد. مصالح: استفاده از چوب با رنگهای متفاوت، شیشه‌های شفاف یا پرزری، فلزات ظریف برای پارتیالیت‌های شخصی را باآرایی می‌کند.

روایت مفهومی طراحی رونگارتن
پار این ساختمان، از یک سطح درختان و خالی، به لوله‌ای زنده و پویا بدل می‌شود؛ لوله‌ای که میان آسمان و شهر متعلق است. همگامی این فضا در سه محور اصلی استوار است: طبیعت، سبک و جمع
طبیعت در قالب درختچه‌ها، سرتزار و گاهان رنگی، همان روح باغ ایرانی و باغ محضر را در ارتباط بازتاب می‌دهد. حضور سبز و گاهان بالا رونده، محور میان مصنوعی و طبیعی را محو می‌کند
سبک در تقارن‌های متمرکز می‌شود؛ حوض آب در مرکز، همچون آینه‌ای آفتاب، آسمان را در خود منعکس می‌کند و صدای آن جریان، موسیقی روحی را آراشد. فضا می‌شود

